

РЕШЕНИЕ

№.....

гр. София, 09.07.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 98-ми състав в публично заседание на петнадесети март през две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛА ЛАЗАРОВА

при участието на секретаря Валентина Къосева, като разгледа докладваното от съдията н.а.х.д. № 14663 по описа на СРС за 2015г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Римекс“ ООД срещу наказателно постановление /НП/ № РД – 10 -99 /21.07.15г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на жалбоподателят за нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ на основание чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 7 000/ седем хиляди/лв.

С жалбата се изразява несъгласие с обжалваното наказателно постановление, без да се посочват конкретни мотиви.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. който моли за потвърждаване на НП, като мотивите си излага в писмени бележки.

Въззиваемата страна СЕМ, редовно призована, се представлява от юрк. , която моли жалбата да се отхвърли като неоснователна и НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, която също прилага писмени бележки.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

„Римекс“ООД е предприятие, вписано в регистъра на КРС по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕСД като предоставящо услугата „разпространение на радио и телевизионни програми“ в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на гр. Враца.

Свидетелят – ст. експерт в Съвета за електронни медии извършила служебна проверка на 04.05.2015г. на постъпила в деловодството на СЕМ документи от „Римекс“ООД, от които установила, че дружеството е представило в СЕМ договори, уреждащи правата за разпространение на 84бр. телевизионни и радиопрограми, в SD и HD формат, за периода 25.08.2014г. – 24.02.2015г.

Св. констатирала, че „Римекс“ООД няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните от него програми за периода 25.08.2014г. – 24.02.2015г.

В периода на проверката организациите, управляващи правата на носителите на права на произведения в програмите, разпространявани от „Римекс“ООД били МУЗИКАУТОР, ПРОФОН и ФИЛМАУТОР.

МУЗИКАУТОР е сдружение за колективно управление на авторски права на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели.

ПРОФОН е дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи, музикални видеозаписи и на артистите изпълнители.

ФИЛМАУТОР е сдружение за колективно управление на авторски и продуцентски права.

Било констатирано обаче, че липсвал договор със Сдружението на автори на музикални произведения, литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели за колективно управление на авторските права - МУЗИКАУТОР, който да урежда правата за разпространение на музикалните и свързани с музиката литературни произведения. Също така липсвал договор със Сдружението за колективно управление на авторските и сродни на тях права - ФИЛМАУТОР, който да урежда правата за разпространение на аудиовизуални произведения, както и договор с ПРОФОН, който да урежда правата на продуцентите на звукозаписи, музикални видеозаписи и на артистите изпълнители. Тези договори със сдруженията МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР и дружеството ПРОФОН не били налице, въпреки че техни произведения били включени в телевизионните програми, които предприятието разпространявало в периода 25.08.2014 г. - 24.02.2015 г. Ето защо проверяващите служители от СЕМ извели заключение, че „Римекс“ ООД разпространявало програми без надлежно уредени авторски и сродни права, с което нарушило разпоредбата на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ във връзка с чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ.

В тази връзка проверяващият св. изпратила покана до „Римекс“ООД да изпрати свой представител в регулаторния орган. Дружество изпратило такъв надлежно упълномощен, в присъствието на който на 14.05.2015г. старши инспектор му съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Актът бил съставен на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН в присъствие на двама свидетели. На 20.05.2015г. в деловодството на СЕМ било депозирано писмено възражение срещу АУАН. Административно-наказващият орган (АНО) преценил същото за неоснователно, поради което на 21.07.2015г. било

издадено при процесното НП. Последното било издадено въз основа на съставения акт, при пълна идентичност в описание на нарушението и посочване на неговата правна квалификация.

Горната фактическа обстановка се намери за установена въз основа на следните писмени и гласни доказателства: Наказателно постановление; Акт за установяване на административно нарушение, Заповед на председателя на СЕМ; Показания на актосъставителя и останалите материали по преписката.

Предвид приетата фактическа обстановка, съдът намира следното от **правна страна:**

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но разгледана по същество е неоснователна.

При съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, посочени в чл. 36-46 и чл. 52-58 от ЗАНН. В акта и НП правилно е визирана законната разпоредба, възприета от АНО като нарушена. Нарушението е описано ясно и конкретно, така че да не възникват съмнения относно неговото съдържание. Във фактическото описание всички елементи от състава на нарушението са детайлно изброени. В обсъжданите административни актове са налице изискуемите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

От представените и приети по делото Заповед на председателя на СЕМ и Решение №РД-05-65/02.04.2013 г. за избор на председател на СЕМ е видно, че св. [име] и доц. Лозанов са били компетентни съответно да съставят АУАН и издават НП, съобразно разпоредбата на чл. 127, ал. 2 от ЗРТ. Обжалваното НП е издадено от компетентен орган в рамките на шестмесечния срок от съставяне на АУАН.

Първо, дата на извършване на нарушението е тази, обективизирана от контролния орган въз основа на наличните доказателства. В процесния случай както в акта, така и в НП фигурира дата, на която съответно длъжностно лице от СЕМ е установило, че жалбоподателя няма сключени договори с ПРОФОН, МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР.

Съдът не споделя направените внушения за несъответствие с чл. 42 от ЗАНН, доколкото редакцията на посочената норма изисква в акта да фигурират само датата на неговото съставяне и тази на извършване на нарушението.

Второ, непосочването в случая на място за извършване на нарушението не е в разрез с процесуалния закон. Това се извежда от специфичния характер на този вид нарушения, доколкото те не могат се локализируют с конкретен пощенски адрес - град, улица и п.. В т. с. е р. и н. ч. 48, ал. 2 от ЗАНН. Посочване на мястото е важно с оглед компетентността на АНО, натоварен с разглеждане на образуваната преписка и с оглед съдебния район, в който може да се обжалва наказателното постановление. Съгласно разпоредбите на ЗРТ единственият

компетентен орган, който разглежда преписки за констатирани нарушения по този закон, е Съветът за електронни медии. Така, че непосочване на мястото на нарушението не ограничава по никакъв начин правото на защита за привлеченото към административно-наказателна отговорност лице.

Наред с това в процесния случай не може да бъде определено конкретно място на извършване на нарушението, тъй като разпространението на програми без уредени права не се извършва на едно единствено място с конкретен адрес, индивидуализиран като град, улица, номер и прочие. Мястото не е нито седалището на СЕМ, нито това на дружеството-нарушител. Няма как да бъде посочен точен адрес и то само един, тъй като предприятието има повече от един абонати, а разпространението на програмите достига до неопределен брой адреси.

В наказателното постановление ясно е написано, че именно липсата на договори с МУЗИКАУТОР, ПРОФОН и ФИЛМАУТОР е нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ от страна на "Римекс" ООД. Редакцията на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ буквално гласи следното: Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със: 1. придобиване на правата за разпространение на програмите; 2. придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. От текста е видно, че законодателят задължава "Римекс" ООД на всеки 6 месеца да предоставя пред СЕМ единен актуализиран списък за разпространяваните от него програми и документи по тях.

На следващо място съдът прие за безспорно доказано извършването на нарушение по чл. 125в, т. 2 от ЗРТ и материалноправната законосъобразност на НП. В случая от особена важност е да се изясни основанийето, на което ЗРТ изисква предприятията, препредаващи телевизионни програми по кабелен и/или сателитен път, да имат сключени договори със сдруженията за колективно управление на авторски и сродни права, с които се уреждат правата за разпространяване на произведения, звукозаписи и записи на аудиовизуални произведения, включени в разпространяваните телевизионни програми.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица. В чл. 18, ал. 2, т. 10 от същата правна норма е посочена една от формите на използване по смисъла на ал. 1 - предлагане по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до произведението. В чл. 19 от същия закон се казва, че авторът има право на възнаграждение за

всеки вид използване на произведението и за всяко поредно използване на същия вид.

За изясняване на материалноправното основание за търсене и реализиране на административно-наказателна отговорност от съществено значение са разпоредбите на чл. 21 на ЗАПСП, съгласно които: Разрешение за препредаване на произведение се дава само чрез организация за колективно управление на авторски права. Предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, което препредава това произведение, дължи на автора възнаграждение отделно от всяко друго. Правото да събират това възнаграждение може да бъде предоставено от автора само на организации за колективно управление на съответната категория авторски права. Възнагражденията се събират само чрез организации за колективно управление на съответните категории авторски права.

Между страните не се спори, че "Римекс" ООД е изпълнило задължението си по чл. 125в, т. 1 от ЗРТ - предоставило е договори, уреждащи правото да разпространява конкретни програми в мрежата си. Отговорността на предприятието е ангажирана за неизпълнение на задължението по т. 2 от същия член: Не са предоставени доказателства, с които да се удостовери, че са уредени авторските права за разпространяваните произведения, звукозаписите и записите на аудиовизуални произведения, включени в разпространяваните програми - така нареченото вторично използване на права. Съгласно цитираните по-горе разпоредби на ЗАПСП, тези права се уреждат само чрез сдруженията за колективно управление на авторски и сродни на тях права. Договорите за разпространение на програмите като такива със съответния доставчик на медийни услуги уреждат разпространението на съответните програми като съвкупност от различни произведения, които обаче са обект на самостоятелни авторски и сродни права, а правата за тяхното препредаване са обект на защита от съответните дружества за колективно управление на авторски и сродни права - ПРОФОН, МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР.

Режимът за функциониране на организациите за колективно управление на права, създаден след въведените през март 2011 г. изменения на ЗАПСП, предвижда, че само една организация за колективно управление на права може да договоря с ползвателите на територията на Република България излъчването по безжичен път, респективно предаване по кабел, на дадена категория авторски и сродни права.

Съгласно чл. 40а от ЗАПСП, Министерство на културата поддържа регистър на сдруженията за колективно управление на права по чл. 40 от ЗАПСП. За да бъдат уредени авторските и сродни на тях права за произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в програмите, които предприятието

разпространява, е необходимо да има сключени договори със следните три сдружения:

ПРОФОН е дружество за колективно управление в частна полза правата на продуцентите на звукозаписи музикални видеозаписи и на артистите-изпълнители (така наречените носители на сродни права). Всеки, който използва, излъчва или препредава музика под формата на звукозаписи, плейлиста или програма, трябва да получи разрешение за това от създателите на звукозаписа, съответно носителите на авторските и сродни права.

МУЗИКАУТОР е сдружение за колективно управление на авторски права на композитори, автори на литературни произведения, свързани с музика и музикални издатели. Подписване на договор с МУЗИКАУТОР гарантира легалното ползване на музика с уредени авторски права на почти целия световен репертоар.

ФИЛМАУТОР е сдружение с нестопанска цел за осъществяване на дейност в частна полза за колективно управление на някои авторски и сродни на тях права върху филми и други аудиовизуални произведения.

Видно от подадената жалба, както и от текста на възражението и на писмените бележки дружеството "Римекс" ООД е наясно, че за уреждане на всички категории права следва да има сключени договори и с ФИЛМАУТОР, и с МУЗИКАУТОР, и с ПРОФОН, но е посочило, че "все още се водят преговори за сключване на рамкови споразумения".

Действително, чл. 40е от ЗАПСП предвижда сложна процедура по утвърждаване размера на възнагражденията, която все още не е завършена, но това обстоятелство не освобождава предприятията, разпространяващи радио и телевизионни програми от отговорност. Съгласно чл. 40е, ал. 14 от ЗАПСП до утвърждаване размера на възнагражденията и на техните изменения или допълнения, договарянето и заплащането на възнагражденията се извършва съгласно действащите размери на възнагражденията. В случай че такива няма, възнагражденията се заплащат по споразумение между страните и се превеждат по открита от двете страни доверителна сметка.

Независимо от липсата на постигнато съгласие относно размера на дължимите възнаграждения, предприятието не е освободено от задължението си да сключи договор с МУЗИКАУТОР, ПРОФОН и ФИЛМАУТОР, съобразно действащите размери на възнагражденията. Противното би означавало съответният оператор да разпространява неправомерно произведения, обект на защита на авторски и сродни права в ущърб на носителите на съответните права и без тяхно съгласие.

Съдът намира, че за извършеното нарушение от "Римекс" ООД не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, когато с оглед липсата или незначителност на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства нарушението представлява по-ниска степен на

обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. С оглед доктриналната класификация на правонарушенията в зависимост от настъпването на общественоопасни последици, нарушението по чл. 125в, т. 2 от ЗРТ следва да се отнесе към така наречените "нарушения на просто извършване". Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние чрез бездействие - непредставяне на всеки 6 месеца пред СЕМ на актуализиран списък за разпространяваните програми и документи, свързани с придобиването на права за разпространение на произведения, звукозаписи и записи на аудиовизуални произведения, включени в разпространяваните програми, без законът да изисква настъпване на определен противоположен резултат извън самото деяние. Нарушението само по себе си е формално, така че поведението на нарушителя, изразено в неговото бездействие, изпълва състава на нарушението без да е необходимо от това да са настъпили имуществени или неимуществени вреди. Ето защо не може да се приеме, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и санкционираното лице да бъде освободено от административно наказателна отговорност. Тук преценката трябва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а съобразно степента, с която така нареченото формално нарушение е застрашило конкретните обществени отношения. В разглеждания случай извършеното деяние с достатъчна интензивност е застрашило обществени отношения - предмет на защита, за да се приеме, че е административно нарушение. При определянето дали едно деяние е малозначително или маловажен случай, водещо значение има именно обществената опасност на деянието, а не тази на дееца. Разбира се, на същата плоскост следва да бъде преценявана и обществената опасност на дееца, но последната представлява само помощен критерий за оценка обществената опасност на деянието. Наред с това, следва да се има предвид, че нарушението, макар и формално, е масово и от изключителен обществен интерес.

Съдът напълно кредитира и показанията на св. . . . , както и представената по делото административно-наказателна преписка.

Съдът прецени като правилно прилагането на закона от АНО. Последният е съобразил разпоредбата на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, в която за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права съответното предприятие се наказва с имуществена санкция - от 7000 до 30 000 лева. АНО се е произнесъл по санкцията съобразно критериите на чл. 27 от ЗАНН и е определил такава в минимален размер, а настоящата съдебна инстанция не намира основание за нейната отмяна.

Предвид изложеното съдът приема, че обжалваното НП е законосъобразно и обосновано и следва да бъде потвърдено, поради което и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление /НП/ № РД – 10 -99 /21.07.15г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на „Римекс“ ООД за нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ на основание чл.126а, ал.5, т.2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 7 000/ седем хиляди/лв.

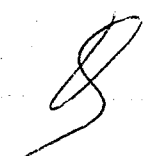
Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII от АПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:



28.12.2016г.

(1)



Изпр. 2-р. свод.
№ 18-04-16



8

РЕШЕНИЕ

№ 8374

гр. София, г. 28.12.2016г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова
ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8722** по описа за **2016** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАН/.

Образувано е по касационна жалба на Римекс ООД, ЕИК 106514493, представлявано от процесуален представител – адв. _____ срещу Решение от 09.07.2016 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 98-ми състав, постановено по НАХД № 14663/2015 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № РД-10-99/21.07.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/. С НП на основание на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ на Римекс ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7000 лв. за нарушение на чл. 125в, т. 2 от Закон за радиото и телевизията /ЗРТ/.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на съдебното решение поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Касаторът счита, че нарушението е некоректно описано в НП и не съответства на правната му квалификация. Твърди, че са нарушени чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП липсва дата и място на извършване на нарушението, както и посочване на разпространяваните 84 телевизионни програми, които са обект на нарушението. Накрая намира, че чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ урежда административнонаказателна отговорност единствено за разпространение на програми без уредени авторски права, а не на включените в тях произведения. Иска се от съда да отмени обжалваното решение, както и потвърденото с него НП.

В открито съдебно заседание по делото касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответната страна – Съвета за електронни медии, оспорва жалбата чрез процесуален представител – юрк. _____ с аргументи, подробно

изложени в писмени бележки. В съдебно заседание се представлява от юрк. Изразява искане решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, VII-ми Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първостепенния съд, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено от компетентен съд и по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

Римекс ООД е вписано в регистъра на Комисия за регулиране на съобщенията по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС като предоставящо услугата „разпространение на радио- и телевизионни програми“ в кабелна електронна съобщителна мрежа на територията на гр. Враца.

На постъпили в деловодството на СЕМ документи на 04.05.2015 г., от свидетелката – ст.експерт в СЕМ е извършена служебна проверка, при която е установено, че дружеството е представило договори, уреждащи правата за разпространение на 84 броя телевизионни и радиопрограми. Сред тях не били представени сключени договори за правата върху разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните от касатора програми за периода 25.08.2014 г. – 24.02.2015 г.

Тъй като в периода на проверката организациите за колективно управление на авторските и сродните им права били МУЗИКАУТОР, ПРОФОН и ФИЛМАУТОР, а Римекс ООД не представило договори с тях направила извод, че договори с тях не са сключени, което довело до заключение, че дружеството разпространява програми, включващи произведения, обекти на авторско право, без правата върху последните да са надлежно уредени, което представлява нарушение на чл. 125в, т. 2 от ЗРТ. При тези констатации, на Римекс ООД е съставен АУАН № НД-01-129/14.05.2015 г. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили възражения срещу направените в АУАН констатации. Въз основа на така съставения акт е издадено атакуваното НП, в което са подробно изложени съображенията за неоснователност на депозираните възражения.

За да потвърди НП, СРС е стигнал до извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е приел за доказано извършването на вмененото на дружеството нарушение с мотиви, че последното не е представило договори с

организации за колективно управление на авторските и сродните им права по отношение на произведенията, включени в разпространяваните програми, макар да са сключени договори за уреждане на правата върху програмите. Изложил е аргументи в смисъл, че телевизионните програми, от една страна, и произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, от друга, са отделни обекти на права, поради което следва да бъде получено разрешение за използването на всяко от тях.

Така изложените правни изводи на СРС частично се споделят от настоящата касационна инстанция. Районният съд правилно се е позовал на разграничението между произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, които са обект на авторско право, и телевизионните и радиопрограми, които са обект на сродни на авторските права. Въпреки това обаче касационният състав намира, че при издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, които налагат неговата отмяна. Установява, че нито в АУАН, нито в НП са посочени конкретните програми, които дружеството жалбоподател е разпространявало, и в които са включени обектите на авторски права - обект на извършеното нарушение. И в двата процесуални документа е посочено, че на дружеството се вменява нарушение, изразяващо се в разпространение в мрежата му на 84 броя програми без уредени авторски и сродни права за периода 25.08.2014 г. – 24.02.2015 г. Не се сочат конкретните програми, с разпространението на които Римекс ООД е извършило твърдяното нарушение на чл. 125в, т.2 от ЗРТ.

Изложената непълнота в описанието на нарушението е възпрепятствала жалбоподателя да разбере напълно фактическите предели на обвинението, доколкото се твърди, че разпространяваните програми са различни като профил и съдържат аудио-визуални произведения, музикални произведения и други, които са самостоятелен обект на закрила. В нарушение на изискването на чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН административнонаказващият орган е посочил само, че жалбоподателят е разпространявал в кабелната си мрежа „програми, без надлежно уредени авторски и сродни права“, като не е посочил кои са разпространяваните програми и по отношение на всички ли е извършено нарушението или само на някои от тях. Налице е неяснота, както за жалбоподателя, така и за съда, за кои точно от разпространяваните от жалбоподателя програми се твърди, че са били с неуредени права. Недопустимо е отсъствието на конкретизация по отношение на съществените елементи от обективната страна на нарушението или извеждането й посредством тълкуване.

С оглед на изложеното съдът намира, че допуснатото нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е от категорията на съществените, тъй като е ограничило правото на наказаното лице да разбере в извършването на какво нарушение, описано ясно и точно с всичките му индивидуализиращи белези, се санкционира, и да ангажира защитата си, поради което НП като незаконносъобразно следва да бъде отменено.

Като е потвърдил последното, СРС е постановил неправилно съдебно решение, което подлежи на отмяна на основание чл. 348, ал. 1, т. 1, във връзка с ал. 2 от НПК.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, VII-ми Касационен състав,

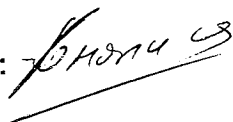
РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 09.07.2016 г. на Софийски районен съд, НО, 98-ми състав, постановено по НАХД № 14663/2015 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № РД-10-99/21.07.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии. **Вместо това постановява:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД-10-99/21.07.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ на Римекс ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7000 лв. за нарушение на чл. 125в, т. 2 от Закон за радиото и телевизията.

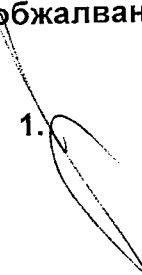
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:



ЧЛЕНОВЕ:

1.



2.

